

VELE

A Vecsési Evangélikus Egyházközség Lapja
IV. évf. 2. szám

2013. Advent

VÁRLAK

KARÁCSONYI ÜZENET

Besorolok a balra kanyarodó sávba. Vált a lámpa, zöld jelzést kapunk. Nem jutok át zöldön, de még a következőn sem. Öt óra van, csúcsforgalom. TÜRELMETLEN VAGYOK, időre mennék, kiszámítva indultam, félek, hogy elkések. Egy mögöttem levő autós már a sárgánál dudálni kezd, azt hiszi, ezzel siettetheti az előtte állókat. Türelmetlenebb, mint én.

László elkeseredett. Kórházban van, beteg. Ráadásul mához fél évre kapott időpontot egy számára nagyon fontos vizsgálatra. „Mi lesz így velem? – kérdi tőlem – Hat hónap alatt akár meg is halhatok.” TANÁCS TALAN VAGYOK. Mit mondhatnék?

Egy nagyáruház pénztáránál állok sorba. Fizetnénk, mennénk haza, DOLGUNK VAN. Elöttem egy hölgy méltatlankodni kezd, hogy miért nem nyitnak ki még egy pénztárt az üzletben, ha látják, hogy milyen sokan vagyunk. Belenézek a kosarába. Instant kávé, levespor, mélyhűtött pizza.

Ellentmondásos korban élünk. Egyrészt szinte SEMMIRE SEM TUDUNK VÁRNI. Szeretnénk várakozás nélkül közlekedni, még a mostani gyorsaságot is megduplázni, hogy még rövidebb idő alatt érjük el úticélunkat. Pillanatok alatt találjuk fel az ebédet, minél kevesebb időt fordítunk az elkészítésére, félkész vagy kész ételeket veszünk, mert nincs időnk főzni, enni. Gyermekeink igényei is a gyorsuló világhoz igazodnak. Egyből szeretnének szert tenni a legújabb okostelefonra vagy

táblagépre. A mi vágyunk is az, hogy lépést tartsunk a legújabb számítástechnikai fejlesztésekkel.

Másrészt VÁRAKOZÁSRA KÉNYSZERÍTENEK BENNÜNKET, amikor orvosi vizsgálatra lenne szükségünk. Épp ott, ahol a gyors kezelésnek életmentő szerepe van, ahol az elvesztegetett idő a gyógyulás esélyeit csökkentheti.

Nemrég egy fiatalemberrel a rohanó időről beszélgettem. Azt mondja, hogy úgy érzi, nagyon GYORSAN MÚLIK EL AZ ÉLETE. Még tisztán él benne a júliusi tengerparti nyaralás minden mozzanata, de már adventet írunk, mindjárt karácsony. Meglepődöm azon, amit mond, hiszen én úgy emlékszem vissza a fiatalkoromra, mintha az sokkal lassabban telt volna el, mint a mostani napok. Filozofálgatunk tovább. Szerinte a „rohan az idő” érzésért a felgyorsított élettempó a felelős. Azelőtt elküldtek egy levelet, és tudták: a válasz majd megérkezik két hét múlva, vagy még később. Nem idegeskedtek. „Ma már, ha a kedvesem nem veszi fel a mobiltelefonját azonnal, aggódni kezdek, hogy valami baja van” – mondja. Azelőtt tudták, hogy az elvetett bab négy hónap múlva hozza meg a termést, és akkor ehetünk egy jóízű bablevest.

ADVENT A VÁRAKOZÁS IDEJE. Négy héttel karácsony előtt meggyújtjuk az első gyertyát. Miért? Hogy legyen időnk várni? Hogy legyen időnk felkészülni a karácsonyra? Hogy legyen időnk elcsendesedni? VAN NEKÜNK ERRE EGYÁLTALÁN IDŐNK? Nem arról szól az advent, hogy gyorsan-gyorsan intézzünk el mindent, hogy készen legyünk az ünnepre? Olyan jó lenne valóban kicsit elcsendesedni, megtanulni ismét csak várni!

Idén a gyerekekkel Panov apó történetét adjuk elő szenteste. Arról szól a darab, hogy Panov apónak Jézus megígéri, hogy ezen a karácsonyon eljön hozzá. Az öregember nagyon várja Jézust. Lesi az utcán, az ablakból, az ajtóban álldogálva. Közben persze éli a suszterek hétköznapi életét. Van bennünk ebből a várakozásból, vágyódásból

valami? VÁRJUK MÉG, HOGY JÉZUS ELJÖJJÖN HOZZÁNK KARÁCSONYKOR, HOGY SZÁMUNKRA SZÜLESSEN MEG, HOGY TÖLTSE MEG AZ OTTHONUNKAT, AZ ÉLETÜNKET, A SZÍVÜNKET? Mit ér az ünnep, ha csak csupa külsőség, dísz, ha nincs benne semmi tartalom? A tartalmat pedig nem adhatja más, csak a mi Jézusunk, akinek a születését ünnepeljük karácsonykor. Szeretnék úgy várni, mint Panov apó, hogy ezen a karácsonyon Jézus jöjjön el hozzám.

Advent a várakozás ideje. Isten ünnepe ez, nem a mienk. Isten várakozásának az ideje. Meglepő felfedezés. Nem én várok rá, nem én készülök. ISTEN KÉSZÜL ARRA, HOGY TALÁLKOZHASSON VELEM. Fontos vagyok neki. Értem született ide, a Földre, hogy emberi módon, a saját nyelvemen beszélhessen velem, hogy megmutathassa, mennyire szeret. Rám vár, és rád vár. Ránk vár. Induljunk hát el, mint a pásztorok, mint a napkeleti bölcsek, hogy megláthassuk azt az Istent, aki ott fekszik a jászolban, aki értünk lett emberré és Megváltónkká!

Heinemann Ildikó lelkész

EGYEDÜL NEM SIKERÜLHET

PRESBITÉRIUMUNK MUNKÁJÁRÓL

Advent – számomra ez az időszak az év legszebb része. Nézem az égő gyertyát a koszorún, még csak azt az egyet, az elsőt. Ez még csak a kezdete ennek a semmihez sem hasonlítható bő három hétnek, amely alapvetően a várakozásról szól. Ebbe a várakozásba azonban, azt hiszem, rengeteg vágyakozás is vegyül. Vágyakozás az emberré lett Isten iránt, aki a várakozás beteljesedését jelentő Szentestén Jézus születésében megmutatta, hogy Ő nem a misztikus, elérhetetlen távolságban létező Isten, hanem a mi igazi Atyánk, aki közénk jött Szent Fia által, és ezzel elkezdődött a legcsodálatosabb történet, ami a megváltásban teljesedett ki.

Igen, még csak az első gyertya ég, de már érzem a kora gyermekkorom óta minden érzékszervembe beivódott emlékeket, az énekek különlegesen szép zengését, az angyalt jelző csengő hangját, a semmihez sem hasonlítható illatok áradatát, a gyertyák lobbanó

fényének, a csillagszórók sziporkázó szikráinak, és persze a gyermekszemek csillogásának látványát. Jó ez! Már most is jó, amikor csak az első gyertya ég.

Elnézést kérek a kedves olvasótól a személyes hangvételi bevezetőért, hiszen alapvetően egy rövid visszatekintés a céloom az elmúlt esztendőre, de azt hiszem, hogy adventkor a visszatekintés sem lehetséges előretekintés nélkül.

Akkor tehát néhány gondolat a presbitérium 2013-as munkájáról. Az elmúlt évi egyházi választásokat követően megalakult presbitériumnak az ideje volt az első teljes esztendeje a jelenlegi összetételében. Amint azt minden alkalommal hangoztattuk, tiszteljük az elődeink munkáját, és alapvetően azt vesszük tovább. Az is természetes azonban – sőt úgy gondolom kifejezetten előnyös – ha egy vezetésért felelős szervezet megújul, és igyekszik megújítani, felpezsdíteni a korábbi munkát is. Mi is ebben a szellemben láttunk munkához.

Az alapvető és meghatározó újdonság a tervszerűség volt. Szemben a korábbi „ötletelő” munkával, ami hónapról hónapra,

gyűlésről gyűlésre zajlott, ebben az évben előre meghatározott munkaterv alapján dolgoztunk. Így elértük azt, hogy ne a körülmények után menjünk, hanem mi próbáljuk alakítani a körülményeket. Kialakítottuk éves tervünket, és ebben mindent igyekeztünk előre rögzíteni az alapvető és rendszeres dolgoktól kezdve (családi istentisztelet, születésnaposok köszöntése, nagy ünnepeink programja), az egyedi eseményekig (kirándulások, táborok). Természetesen azt nem állítom, hogy így minden maradéktalanul teljesült, de lényegesen hatékonyabb volt a tervezett programok megvalósulása, és lebonyolításuk minősége.

Néhány konkrétum: Nagy örömünkre szolgál, hogy a fent említett rendszeres alkalmaink gyökeret eresztettek, megerősödtek. Reméljük – mint minden egyébgel kapcsolatban is – hogy egyre többen veszünk rajtuk részt. Tavasszal összefogtunk, és egy jó hangulatú, paprikás krumplis ebéddel gazdagított kertészkedéssel rendbe raktuk a

templom és a parókia környezetét. Csodálatos volt a konfirmáció, amikor is nyolcan részesültek első alkalommal az úrvacsora szentségében. Jól sikerültek kirándulásaink, a fiatalok táborai, és külön kiemelem a 90. évforduló alkalmából rendezett családi napot, ünnepi istentiszteletet és koncertet.

Természetesen sokáig lehetne még sorolni mi minden történt, de úgy gondolom, ennyi is elég ahhoz, hogy képet kapjunk arról az új útról, amin igyekeztünk elindulni. Természetesen ez egyedül nem sikerülhet. Elsősorban hálát adunk Urunknak a kegyelemért, mellyel lehetővé tette mindezt, és kérjük áldását a további munkánkra. Köszönetet mondunk továbbá lelkésznőnknek, hitoktatóknak és gyülekezetünk valamennyi tagjának munkájáért, részvételéért. Mindenkit biztatunk, hogy a jövőben is jöjjön, hogy együtt dicsőíthessük Istenünket, és szeretetben lehessünk egy közösséggé!

Mindenkinek áldott karácsonyt kívánok a presbitérium nevében!

Csorba Béla felügyelő

90 ÉVESEK LETTÜNK

SZÜLETÉSNAPI ÜNNEPLÉS A GYÜLEKEZETBEN

Idén kilencven éves az 1923 pünkösdjén megalakult vecsési gyülekezet. Az egyházközség vezetősége jónak látta, hogy a kerek évfordulóról egy több programot felölelő ünnepsorozat keretében emlékezzenek meg.

Ennek nyitányaként szeptember 28-án GYÜLEKEZETI NAPOT szervezett a presbitérium. Heinemann Ildikó lelkész Páter apostol szavaival köszöntötte az egybegyűlteket: „Ti magatok is, mint élő kövek, épüljete fel lelki házzá.” Az interaktív nyitó áhítat során a résztvevők maguk gyűjtötték össze, mi kell egy gyülekezet megalakulásához: lelkesedés, odaadás, egymás iránti szeretet, hit. „Az emberi akarat viszont önmagában semmit sem ér, Isten segítségével nélkül nem állhatna fenn kilencven éve a gyülekezet” – hangzott el a közös gondolkodás összegzéséeként.

Mindenkit megmozgató, beszélgetésre készítő játékos ismerkedés következett, amely során megtudtuk, hogy van köztünk olyan, aki dolgozott már bányában, aki tud káposztát savanyítani, illetve olyan is, aki tudja, hány harangja van kis templomunknak. Ez utóbbiról mindenki tudomást szerezhetett a gyülekezettörténeli előadás révén.

A lelkész mutatta be a közösség múltját, köztük a három templom történetét. Az első templomot 1944-ben a németek robbantották fel; a másodikat, a Svájcból érkezett fatemplomot az Egyházak Világtanácsa ajándékozta a gyülekezetnek; a harmadik, jelenlegi templomot pedig 1971-ben szentelte fel Káldy Zoltán püspök. A vetített képes előadást nemcsak a vecsésiek egykori lelkészei, Marschalkó Gyula és Rezessy Miklós egészítették ki saját élményeikkel, hanem a gyülekezet tagjai is érdekes dolgokat meséltek. Kovács József például beszámolt róla, hogy az első templom alapkövében egy 1932-es újságra leltek, amely örömmel tudósított róla, hogy az 50-es villamos hamarosan kijön egészen Vecsésig. A 81 éves újsághír mosolyt csalt a hallgatóság arcára. A gyülekezetnél is idősebb Marschalkó Gyula elmeséléséből tudjuk, hogy a parókia építése rendkívüli módon zajlott, hiszen a presbitérium saját kezűleg, két hét alatt húzta fel a ház falait. Csocsóbajnokság és pingpongverseny zárta a jó hangulatú napot, amelyen mintegy nyolcvanan vettek részt.

Az évfordulóhoz kapcsolódva RAJZPÁLYÁZATOT is hirdetett a gyülekezet. A beérkezett pályaművek a három templom történetének egy-egy részletét ábrázolják. Mikus Donát és Mezőfi Babett nyerték el az első helyezetteknek járó könyvutalványt.

November 10. volt a csúcspontja az ünnepsorozatnak, ugyanis ekkor került sor a HÁLAADÓ ISTENTISZTELETRE, amelyen Fabiny Tamás püspök arra bízta az egybegyűlteket, hogy tartsák meg az első vecsési gyülekezet pünkösd-i lelkületét.

A délutáni BOYZLESS VOICE KONCERT koronázta meg a napot, amelyre mintegy kétszázan gyűltünk össze. Az estét Szlahó Csaba polgármester és Krámer György beszéde nyitotta meg. Az esperes a szerelem ünnepének nevezte a vecsési évforduló napját. A szántóföldbe rejtett kincs és az igazgyöngy példázata alapján beszélt arról, hogy valójában azt ünnepeljük, hogy voltak, és ma is vannak a vecsési gyülekezetben olyanok, akik megtalálták az Isten országát, és szerelembe estek iránta. Az ünnepi beszédekét követően a zene vette át a terepet a Bálint Ágnes Kulturális Központ színpadán. A vecsésiek büszkesége, az evangélikus Károly Edit énekművész népszerű dallamokat adott elő, ezután pedig a Boyzless Voice kamaraegyüttes következett. Az egyedi és igényes előadás méltó záróakkordja volt a vecsési evangélikusok örömmünnepének.

Koczor Kinga

ELŐ TÖRTÉNELEM

INTERJÚ MARSCHALKÓ GYULÁVAL, A GYÜLEKEZET EGYKORI LELKÉSZÉVEL

A 92 éves Marschalkó Gyula tartalmas és csodákkal teli életének egy képkockájába nyerünk bepillantást. A vecsésiek között töltött időről is mesélt a lelkész.

A vecsési gyülekezetben 1955-ben kezdte meg szolgálatát. Akkor viszont még nem volt lelkészlakás.

Valóban. A '30-as években épült magas templom mellett állt ugyan egy vályogfalú parókia, viszont amikor '44 decemberében a visszavonuló németek felrobbantották a templomot, az ráborult a lelkészlakra is, teljesen tönkretéve az épületet. Amikor odakerültem, még mindig nem épült új parókia, ezért egy bérelt, szoba-konyhás lakásba költöztünk a feleségemmel. Hét éven át laktunk a Rózsa utcai házban, ahol nem volt se víz, se fürdőszoba, se WC. A vizet gémeskútból mertük.

Viszont itt volt gyülekezet és presbitérium – akkoriban természetesen csak férfiak lehettek presbiterek. A forradalom után fellendült a templomba járás is. A gyülekezet ebben az időben – ideiglenes megoldásként – egy Svájc-ból kapott fatemplomot használt. Az egyik presbiter felvetette, hogy építsünk lelkészlakást. Én gyanútlanul beadtam egy típusterv számot a monori tanács építési osztályára, ahol – nagy csodálkozásomra – engedélyezték is az építkezést. Az esperes, Detre János viszont figyelmeztetett, hogy az ÁEH engedélye is kellett volna. Akkor aztán gyorsan elmentem a hivatalba, ahol szerencsére egy kényelmes elvtárs intézte az ügyet: egy legyintéssel engedélyezte az építkezést!

A presbitérium kivett két hét szabadságot, és egy kőműves irányításával nekikezdünk a munkálatoknak. Két hét alatt már álltak a falak, azután pedig lehetett hívni a szakembereket. 1962-ben költöztünk be a kész parókiára.

Ezek után még templomépítést is engedélyeztek az evangélikusoknak?

Amit a fasiszták leromboltak, azt a kommunisták felépítik – ezen a címen kaptuk meg az építési engedélyt. Így az eredeti templom alapjának a felére épült fel a jelenlegi kőtemplom.

A vecsési garázsban még mindig ott áll Gyuszi bácsi legendás szolgálati kerékpárja...

A szórványok bejárása nehéz feladatnak bizonyult. Akkoriban Üllön és Gyálon kívül Vecséshez tartozott Pestszentlőrinc egy része (a Ganztelep), valamint '56-tól Pestszentimre is. Kerékpárral, esetleg busszal indultam a szolgálatokra. Később a kerékpárra felszereltem egy kis dongót, majd felváltottam Bervára, aztán Verhovinára, végül a Babettánál maradtam. Amikor a feleségem nyugdíjba ment, akkor ő fuvarozott engem autóval az istentiszteletekre.

Mit gondol, ma hogyan lehetne megszólítani az embereket?

A kommunista időkben is nehéz volt a misszió, most – egészen más vonatkozásban – talán még nehezebb kérdés. Nagy úr ma a pénz. Úgy látom, hogy a mi evangélikus egyházunk nem missziói lelkületű egyház. Mindenesetre ígét kell hirdetni szívvel-lélekkel és a gyülekezet iránti nagy

szeretettel. Nekem sok mulasztásom volt. Rájöttem idővel, hogy nem volt bennem igazi alázatos szeretet a gyülekezet tagjai iránt. De Isten azért eltűrt engem a lelkeszi szolgálatban. Ha most kezdeném, egészen másképpen prédikálnék: személyre szólóan, az embereket megszólítva.

(A teljes interjú olvasható az evangelikus.hu oldalon.)

Koczor Kinga

VECSÉSI EREDETŰ NYEKERGÉSEK

GYŰLEKEZETÜNK ÉNEKKARÁRÓL

Lelkésznőnk 2012-ben vetette fel, hogy nagyon szeretne egy kórust létrehozni a gyülekezetben. El is indultak az alkalmak, viszont az egyértelművé vált, hogy gyermekkórust – a városi kínálat bősége miatt – nem tudunk sokáig fenntartani. Úgy döntöttünk, hogy idén szeptembertől más korosztályt célzunk meg: a középkorúakat hívogettuk a próbákra. A kórustagok toborzó munkájának eredményeképpen hétről hétre egyre többen lettünk. Öröm számomra, hogy gimnazista fiúk is énekelnek velünk. Páratlan élmény egy karvezető számára, amikor tizenévesek kötelezettség nélkül eljönnek egy énekkarba énekelni!

A próbák nagyon jó hangulatban telnek, sok nevetéssel. Műsorunkon leginkább a gospel műfaja szerepel, de ünnepi alkalmakhoz illő egyházi műveket is tanulunk.

Hosszas ötletelést követően megszületett a kórus neve is: Vecsernye. Ez nemcsak az esti imádságos alkalomra, a vesperára utal, hanem rövidítés is: Vecsési Eredetű Nyekergések. Nevünk kifejezi, hogy vidám, öniróniával bíró, egyben keresztény közösség vagyunk.

Várunk további énekelni és nevetni vágyó tagokat hétfő esténként! Kórusunk a szentesti istentiszteleten is megszólal, majd januárban az ökumenikus imahéten is. Várunk mindenkit ezekre az alkalmakra!

Kárpáti Pálné karvezető

GYŰLEKEZETI KIRÁNDULÁS ERDÉLYBEN

HÍVOGATÓ

2014 nyarára kirándulást szervezünk Erdélybe. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki örömmel tölt el hat napot Erdélyben a gyülekezet közösségében. A kirándulás időpontja: **2014. augusztus 15-20.** A szállásunk a Bucsin-tetőn, a Cabana menedékházban lesz. A ház 49 fő fogadására alkalmas, 2-3-4 ágyas szobákban. A Bucsin-tető Parajd és Gyergyószentmiklós között félúton 1287 méteres magasságban fekvő nyereg, a Görgényi-havasok és a Hargita-hegység között.

A heti program a következő:

1. nap: Kolozsvár, Marosvásárhely
2. nap: Gyilkos-tó és Békás-szoros, Gyergyószentmiklós
3. nap: Csíkszereda, Csíksomlyó, Madéfalva
4. nap: Fürdés Szovátán a Medve-tóban, parajdi sóbánya, Korond
5. nap: pihenőnap (túra lehetőség)
6. nap: Tordai hasadék, tordai sóbánya

A kirándulás költsége szállással, ellátással, buszozással együtt **31 000 Ft.** 49 fő jelentkezését várom **április 30-ig.** Azt kérem, hogy aki szívesen eljön, az a kijelölt időpontig fizesse be az első részletet: 10 000 forintot. Nagyon biztatok mindenkit, hogy éljen ezzel a lehetőséggel. Biztos vagyok benne, hogy csodálatos élményben lesz részünk, hiszen a táj gyönyörű. A közösség pedig rajtunk múlik. Terveim szerint naponta egy kis lelki elcsendesedésre, beszélgetésre is szánunk időt.

ANGYALI ÜZENET

GYEREKSAROK

Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: "Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz!"

Hogy mit mondott még az angyal a pásztoroknak, megtudhatod, ha minden 3. betűt bekarikázol! (Hagyd ki a P-t és az O-t, karikázd be a T-t, és így tovább!)

POTNHAÁRLOGÁNFLMHTTSOHRKNDESARGHRYNDKMFIJZSG
DGHTYADERVRTHMJZEÉPKVDEAETTRAFDKRTIPFBTBENNPP
ÜÓŐSLMEYVEÁASLVDVVHATZFSDELKKPJSKHZRGILBKHC
ÖÉJFGÁZJSRTZDFOSCLDVBGNAACN.

VECSÉSI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

2200 Vecsés, Károly u. 24.

☎ 06 29 350 371

Heinemann Ildikó lelkész

☎ 06 20 7700 442

✉ ildiko.heinemann@lutheran.hu

vecsés.lutheran.hu

RENDSZERES PROGRAMJAINK

Vecsésen minden vasárnap 10 órakor istentisztelet

- a hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás, a hónap második vasárnapján családi istentisztelet
- minden hónap 4. vasárnapján a születésnaposokat köszöntjük fel, és az istentisztelet után együtt maradunk egy kis teára, sütizésre és beszélgetésre
- csütörtökön délelőtt 10 órakor bibliaóra
- kéthetente, pénteken 10 órakor baba-mama kör
- hétfőnként 17³⁰-kor énekkar
- csütörtökön, este 18³⁰-kor konfirmációi óra
- havi rendszerességgel ifjúsági óra

Gyálon a hónap 1. és 3. vasárnapján 14³⁰-kor istentisztelet

- a hónap harmadik vasárnapján úrvacsoraosztás
- kedden 15 órakor bibliaóra

A gyáli gyülekezeti alkalmakat a Zrínyi utcai református imateremben tartjuk.

Üllőn a hónap 1. vasárnapján 16 órakor istentisztelet

Az üllői alkalmainkat a Kossuth utcai református templomban tartjuk.

ÜNNEPI ALKALMAINK

December 24-én 15 órakor szentesti ünnepély a gyerekek színdarabjával

December 25–26-án 10 órakor istentisztelet úrvacsoraosztással

December 31-én 17 órakor óév esti istentisztelet gyertyagyújtással. Ezen az istentiszteleten emlékezünk az ebben az évben elhunytakra.

Január 1-jén 10 órakor újévi istentisztelet úrvacsoraosztással

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén 18 órakor istentisztelet

Gyálon december 25-én és január 1-jén 14³⁰-kor istentisztelet úrvacsoraosztással

Üllőn december 25-én és január 1-jén

Ökumenikus imahét január 19-26 között vasárnap 17 órakor, hétköznapokon 18 órakor. A hétfői alkalmon a baptista Bárka imaházban a Vecsernye evangélikus énekkar is fellép.

Kérjük, hogy aki tud beteg, ágyhoz kötött testvérünkről, aki szívesen venné, hogy az ünnepi időszakban meglátogassuk, vagy szívesen venne úrvacsorát, jelezze!

Áldott karácsonyi ünneplést kívánunk mindenkinek!